

26 stycznia 2016

Jan Twardowski (1915-2006) - wielki poeta małych słów

18 stycznia 2016 roku minęła 10. rocznica śmierci księdza Jana Twardowskiego, jednego z najbardziej popularnych współczesnych polskich twórców. Sylwetkę tego niezwykłego

człowieka i poety przybliży wystawa w filii Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej we Włoszczowie. Ekspozycję można oglądać do końca marca br.

Wystawa „10. rocznica śmierci Jana Twardowskiego”, przybliży sylwetkę tego niezwykłego poety, prezentuje wybrane fragmenty wierszy z jego bogatej twórczości, a także wywiady z nim przeprowadzone na łamach prasy. Ks. Twardowski pisał prosto o skomplikowanych rzeczach, emocjach, uczuciach; zwyczajnie, nie używał naukowych terminów. Znane są aforyzmy, fragmenty jego wierszy, takie jak: „*Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą...*”, czy „*Kochamy wciąż za mało i zawsze za późno*”. Wśród bogatej twórczości księdza Twardowskiego znajdziemy m.in. utwory „Zgoda na świat”, „Nowe patyki i patyczki”, „Rachunek dla dorosłego”, „Nowy zeszyt w kratkę” oraz wiele innych.

Jan Twardowski urodził się 1 czerwca 1915 roku w Warszawie. Uczęszczał do gimnazjum im. Tadeusza Czackiego. W latach 1933 – 1935 współredagował międzyszkolne pismo młodzieży gimnazjalnej „Kuźnia Młodych”, gdzie piastował funkcję redaktora działu literackiego. Na łamach tej gazetki miał miejsce jego debiut poetycki i prozatorski. W 1937r. ukazał się pierwszy tomik jego wierszy pt. „Powrót Andersena”. W tym samym roku rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim, które ukończył dopiero po wojnie w 1947r. W czasie II wojny światowej był żołnierzem Armii Krajowej, uczestniczył w powstaniu warszawskim. W roku 1945 rozpoczął naukę w tajnym Seminarium Duchownym w Warszawie. 4 lipca 1948r. przyjął święcenia kapłańskie. Zajął się nauczaniem religii w szkole specjalnej w Żbikowie. Przez wiele lat był rektorem kościoła sióstr Wizytek w Warszawie, gdzie głosił kazania dla dzieci, którym później zadedykował dwa zbiory: „Zeszyt w kratkę” oraz „Patyki i patyczki”.

Po wojnie wydał m.in. tomy wierszy: „Wiersze” (1959), „Znak ufności” (1970) – tom, który przyniósł poecie dużą popularność, „Zeszyt w kratkę. Rozmowy z dziećmi i nie tylko z dziećmi” (1973), „Niebieskie okulary” (1980), „Który stwarzasz jagody” (1983), „Na osiołku” (1986), „Nie przyszedłem pana nawracać. Wiersze 1939-85” (1986), „Sumienie ruszyło” (1989), „Niecodziennik” (1991), „Nie martw się” (1992), „Wiersze” (1993). W 1980 roku uhonorowano Twardowskiego nagrodą PEN Clubu im. Roberta Gravesa za całokształt twórczości, w 1996 roku Orderem Uśmiechu, w 2000 roku nagrodą IKAR, a rok później TOTUS, która zwana jest również „katolickim Noblem”. W 1999 roku Katolicki Uniwersytet Lubelski przyznał mu tytuł doktora honoris causa. Zmarł 18 stycznia 2006 w Warszawie. Pochowany został w krypcie dla zasłużonych Świętyni Opatrzności Bożej.

